

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 912 Ngày: 30 tháng 12 năm 2012

Trí Triển

*Thiên cơ Trời sắp xếp thức tâm
Trí triển minh tâm tự tiến thâm
Cơ hội cuối cùng tu là chánh
Thành tâm tu luyện cứu thân yên*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 13/03/2003 đến 19/03/2003

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Ở đời không ăn thì thua tại sao?
- 2) Chơi hành có hại gì tâm lẫn thân hay không?
- 3) Chơi hành là sao ?
- 4) Minh tâm đạo đức có hữu ích gì không ?
- 5) Thực hành chữ tín có hữu ích gì không ?
- 6) Lòng tham của loài người là vô cùng tại sao ?
- 7) Ác ý thâm sâu có hữu ích gì không ?

1) Cairns 13-03-2003 4:19AM <i>Hỏi: Ở đời không ăn thì thua tại sao?</i> Đáp: Thưa ở đời thì phải có lòng tham Kệ: <i>Tham dâm xuất phát từ cơ hình Nguyên lý Trời ban tự thức mình Đời đạo song hành trong thức giác Tự mình học hỏi tự mình mình</i>	2) Cairns 14-03-2003 7:37AM <i>Hỏi: Chơn hành có hại gì tâm lẫn thân hay không?</i> Đáp: Thưa chơn hành rất có lợi cho tâm lẫn thân Kệ: <i>Chơn hành quý trọng Trời cao chiếu Tự thức chơn tâm đạt thức nhiều Qui hội tình người không loạn động Thành tâm phục vụ giải mê nhiều</i>
3) Cairns 15-03-2003 4:07AM <i>Hỏi: Chơn hành là sao ?</i> Đáp: Chơn hành là trật tự tốt. Kệ: <i>Trật tự êm xuôi tự tiến hòa Qui nguyên thiên giác hiểu gần xa Càng tu càng tiến không giao động Giải tỏa phiền ưu chẳng phập phồng.</i>	4) Cairns 16-03-2003 4:57AM <i>Hỏi: Minh tâm đạo đức có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thưa tâm đạo đức rất hữu ích cho mức tiến thân. Kệ: <i>Đạo đức rất hữu ích cho mức tiến Dấn thân hành pháp chuyện xuyên cần Qui nguyên giếng mối tự chuyên cần Giải quyết đường tu tự xét thân.</i>
5) Cairn 17-03-2003 3:39AM <i>Hỏi: Thực hành chữ tín có hữu ích gì không ?</i> Đáp:Thưa thực hiện chữ tín rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: <i>Thực hành uy tín dễ hành tu Tự sửa tâm thân tự giải mù Quý tưởng Trời cao hành tới đích Thành tâm tự đạt hồn an du</i>	6) Cairn 18-03-2003 5:AM <i>Hỏi: Lòng tham của loài người là vô cùng tại sao ?</i> Đáp: Thưa lòng tham của loài người là không đáy Kệ: <i>Tham dâm động loạn tới vô cùng Ác ý thâm sâu chuyển tiến lâu Nhân quả dạy người không dám rước Cùng chung xây dựng rõ đuôi đầu</i>
7) Cairn 19-03-2003 7:38am <i>Hỏi: Ác ý thâm sâu có hữu ích gì không ?</i> Đáp: Thưa ác ý thâm sâu đều có hại từ tâm lẫn thân. Kệ: <i>Ác ý thâm sâu đều tự hại Khó thông khó tiến cứ sai hoài Hại người người hại ấy gian nan Thiếu nhân thiếu hòa sanh tật xấu</i>	

VĂN TỰ VÔ VI

XUẤT HỒN :

Thế nào gọi là xuất hồn? Khi chúng ta tu mỗi ngày khai triển một chút, mỗi ngày khai triển một chút, cho đến nỗi các bạn thấy có điển rồi, biết điển rồi, thì nó sẽ trụ. Mà sao khi trụ rồi các bạn nói tu đây hồi nào tới giờ tôi không thấy xuất hồn, mà một ngày nào đó các bạn thấy có lúc từ ở trên kia dòm xuống thấy bản thể, thì lúc đó các bạn thấy rằng tôi đã đi từ bao lâu ngày nay tôi mới tới đây. Cho nên không cho các bạn thấy liền trong một lúc. Nếu các bạn thấy liền trong một lúc các bạn bỏ đời. Bởi vì cái nghiệp các bạn, bạn phải gánh, nghiệp vợ con các bạn, bạn phải gánh làm sao cũng phải lo giải quyết. Không vợ con gia đình không hòa nhã, không tiến triển làm sao các bạn tu được đạo pháp gì mà nói cho thiên hạ nghe. Các bạn học cái nhân đối với gia đình mà học không nổi, làm sao mà các bạn chịu nổi cái sự ở bên ngoài tấn công các bạn, rồi nói các bạn đem cái pháp đi độ người ta là độ làm sao được? Cho nên phải cho sự khắc khe. Các bạn có nhiều sự khắc khe của gia cang, thì các bạn mới thấy giá trị của sự thanh tịnh để mà giải quyết những sự mà các bạn cho là nan giải. Dù các bạn học gì, học giỏi gì giỏi nhưng mà cái chuyện gia đình là cái chuyện nan giải nhất.

Mà chỉ có tu, hành trì mới cứu độ cho nó cũng như là tứ quý vậy; mùa này cũng bệnh, mùa kia cũng bệnh, có gió có sương là có bệnh, là có tật. Mà bây giờ mình là người phải sửa cái tật trong gia đình cho nó điều hòa thì nhiên hậu mình mới ảnh hưởng bên ngoài được là vậy. Đó! Mà thế nào là xuất vía? – Cái hồn nó ổn định thì cái vía nó không có làm gì nó rảnh thì nó xuất, nó xuất là nó lo dọn đường cho cái hồn để đi lên, bởi vì ý chí của hồn nó nói : “Tôi phải xuất hồn khỏi bản thể” thì cái vía nó phải đi, cho nên nhiều khi các bạn ngồi hay nằm thấy nó xuất ra nó bay nó lộn ngược, lộn xuôi, đó là cái vía nó đi chơi. Còn cái hồn nó khác. Cái hồn phải nghiêm trang, phải học hỏi, xuất ra đi ở trên cao, dòm lại thấy thể xác và quyết định những cái gì đều là sáng suốt.

XUẤT VÍA :

Chủ Nhơn Ông chịu tu, phần hồn chịu tu, thì cái vía rảnh. Cũng như ông chồng ông tu, ổn dễ dãi thì cái bà vợ bả đơn giản cho ông ăn ngày hai buổi cũng được! Rồi bả cũng rảnh, bả cũng đi đây đi đó, bả cũng đi chơi được! Cũng nhẹ hơn phần lo lắng. Còn nếu mà ông chồng cứ khắc khe đối với người vợ hay là người vợ khắc khe đối với người chồng thì cái vía đâu có rảnh. Thấy không? Chủ Nhơn Ông mà khắc khe thì cái vía đâu có rảnh, nó bị bận rộn thì cái mặt mày nó không bao giờ tươi đẹp, càng ngày càng già nua xấu xí. Còn người ta chịu tu thì cái phần hồn nó thức giấc, cái vía nó nhẹ, cái vía là bề ngoài mà thôi; mặt mày nó tươi vì chủ nhơn ông không có đòi hỏi sự bận rộn của bên ngoài nữa, nhưng mà chủ nhơn ông tự sửa để ảnh hưởng bên ngoài.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Xuân Lành

*Xuân lành nguyên khí thanh thanh,
Trăm hoa đua nở, tình anh em hòa.
Cần Khôn vũ trụ tình Cha,
Cùng chung xây dựng chan hòa tình thương.
Hành trình khai lối mở đường,
Xuân đi xuân đến gieo gương thể trần.
Vạn linh đóng góp một phần,
Từ đời qua đạo lần lần tiến lên.
Thương yêu nguyên lý vững bền,
Trở về căn bản tự quên thể tình.
Xuân đi, xuân lại một mình,
Hồi sinh thanh nhẹ, tự mình lấy lòng.
Chẳng còn nuôi dưỡng phập phồng,
Vui xuân thanh nhẹ, tự trông ý tâm.
Xuân lành tự hát tự ngâm,
Trà ngon một cốc, chẳng tâm si mê.
Tự mình thức giấc trở về,
Quê yêu thanh tịnh trăm bề yên vui.
Chơn tâm phương phát đạo mùi,
Hát bài thanh tịnh, an vui tâm hồn.
Pháp siêu phát triển như cò,
Thực hành đến đích, ác ôn tiêu trừ.
Người người thanh nhẹ tự cười,
Giải mê phá chấp, chẳng lười hơn xưa.*

*Kính bái,
Lương Sĩ Hằng.*

TRÍCH KINH A DI ĐÀ

Thị Cố Xá Lợi Phát!

Nhữ Đăng Giai Đương Tín Thọ Ngã Ngữ Cập Chư Phật Sở Thuyết

Nghĩa là: Xá Lợi ơi! Những điển là cốt giác của ta truyền bá, đào tạo sự động địa ăn nói thâm phát, thì chúng sanh cũng như ta, nếu muốn thành Phật thì ráng theo chơn ta, trước kia ta cùng hàng chư Phật cũng vậy, nhờ sự tu hành học luyện theo chân Phật Tổ Hắc Bì Phật độ cho ta cùng hàng chư Phật mới được luồng điển quang trở nên sáng suốt, thành phần người có hào quang là Phật.

Xá Lợi ơi! Ráng nghe lời ta căn dặn dạy bảo đó con.

Xá Lợi Phát!

Nhược Hữu Nhơn Dĩ Phát Nguyên, Kim Phát Nguyên, Đương Phát Nguyên, Dục Sanh A Di Đà Phật Quốc Giả, Thị Chư Nhơn Đăng Giai Đắc Bất Thối Chuyển Ư A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề Ư Bỉ Quốc Độ

Nghĩa là: Lúc ấy Di Đà Trường Lão Xá Lợi đánh lễ bạch Phật: Ví như đương thời cô nhi mới sanh mà tâm thần nó tương Phật hay là những người mới vào quy y cũng thế, còn những người tu luyện đạo được một ít lâu hay là tu lâu công quả nhiều, Phật độ cách nào?

Xá Lợi ơi! Những việc con nói đây, trình độ của chúng nó, nhờ luồng điện Thiên Xích. Như chúng nó trên thiên đàng tội ít, thì xuống thế gian tâm hồn điện nó nhẹ. Người trung tu luyện đạo hay là người tu đã lâu thì đường Thiên Xích can một phần nặng là tội lỗi, hay mới tu phát nguyện còn phần phước đức nhẹ tội. Tu lâu thì nhờ thiên điện đo lường về điện quang. Phật làm sự công bình bác ái khẩu trừ tội lỗi phước đức bình phân. Hễ khí trọng thì phát nặng không lên cao được, còn khí nhẹ thì lên cao hơn, ấy gọi là phước đức thăng thưởng.

Xá Lợi ơi! Lúc người mới tu thì xuất hồn dưới thấp, còn dày công phu luyện đạo thì xuất hồn lên cao. Khí điện nặng hay nhẹ thì cũng là luồng Thiên Xích của Trời phân định công bình. Bởi thế ta không hộ độ được, sự giúp đỡ là khai hân cho điện thông bản thể, rồi tùy lực lượng tu hành bay cao cùng thấp.

Xá Lợi ơi! Luật pháp tu hành không thiên vị. Hễ người tu được bao nhiêu thì thưởng bấy nhiêu. Bởi thế, người thế gian hay nói: Phật là đại từ đại bi, không thể hộ độ được. Hộ độ là làm giùm cho rộng lượng tha thứ.

Xá Lợi ơi! Nào thiên vị được đó con.

Nhược Dĩ Sanh, Nhược Kim Sanh, Nhược Đương Sanh. Thị Cố, Xá Lợi Phát

Nghĩa là:

Xá Lợi ơi! Phải hoảng hóa chúng sanh, khuyên chúng sanh phải siêng năng tu hành luyện đạo cho mất cán, cùng tương đến Phật là luồng điện khai thông. Cũng như một người thợ máy đập ga chuyển máy cho máy được khí chạy thông đồng rồi mới di chuyển. Hễ di chuyển thì tự chuyển, đó là sự tu hành nguồn cội của nó.

Luyện đạo phải cho thông khí điện. Nếu mệt nhọc mà bỏ qua, công phu tí tí thôi, sợ mệt xác thân, nào thành chánh quả. Điều ấy ta nào cản trở được. Hễ học thì hành luyện đạo, cho được thông khí điện mới xuất hồn được. Còn tu hành sợ mệt xác thân, mê trần rồi, kẻ lảm công phu, không xuất thần được là vì chúng sanh còn mê muội, ưa thân mình, phiền trách than với Phật sao được. Rồi lại sanh cái tánh phá người tâm đạo, cùng người thiện chí cũng sanh lòng ghét gẫm, kêu ngạo bỉ ổi, thành người trần đó con.

(Còn tiếp)

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính xin Quý Bạn Đạo hướng tâm cầu nguyện cho (Úm) mẹ của Trần Chiel và Trần Út là Cụ Huỳnh thị Huế, sinh năm 1929, đã qua đời vào lúc 8:10 tối ngày 24/12/2012 được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn Quý Bạn Đạo.

Thiền đường Linh Tâm, Calgary, Alberta, Canada.

2) Xin chư Đạo Hữu Vô Vi hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của đạo hữu Đoàn Thị Duyên là cụ bà TRƯƠNG THỊ ÚT, sinh năm 1922, đã từ trần lúc 15 giờ 00 ngày 26-12-2012 (nhằm ngày 14 tháng 11 năm Nhâm Thìn), tại nhà ở Khu phố 1A, phường An Phú, huyện Thuận An, Tỉnh Bình Dương. Hưởng thọ 91 tuổi. Xin chân thành cảm ơn các đạo hữu.

Bạn đạo Dĩ An, Bình Dương thành thật phân ưu và kính báo.

NĂNG ÁM CALI

Rời San Jose chúng tôi xuôi Nam. Đầu tiên là tháp tùng chị bạn đi thăm bà con bạn bè hai bên nội ngoại của chị đã xa cách gần 20 năm. Ân nghĩa nợ tình đã xong. Chúng tôi bắt đầu những bước rẽ tâm linh, mục đích chánh trong chuyến du hành này.

Đón chúng tôi là hai anh em Tươi-Sáng, đồng đạo, đồng hương xứ Thủ Bình Dương. Nâng ly chúc mừng đã nhiều năm không gặp. Tôi cảm động đến rơi nước mắt trước sự nồng hậu các em dành cho tôi. Đưa nhau về một ngôi biệt thự ẩn mình trên đỉnh núi. Đường vào nhà em có hoa hồng trước ngõ. Có cá vàng chim hót sau hè. Và một cõi lòng nhân hậu, tử tế không sao kể hết. Cảm ơn các em. Những bạn đồng hành Vô Vi. Những ngày ngụ tạm ở đây, tôi đã học được hạnh phục vụ, chí kiên cường theo đuổi đường tu, dù phải vất vả vật lộn với cuộc mưu sinh.

Đến Cali trong những việc cần phải làm là đi thăm các anh chị tiền bối mà tôi đã có duyên hạnh ngộ từ bấy lâu nay. Tôi biết anh chị Trần Đình Long từ ngày khánh thành Thiền Viện Nhẫn Hòa. Vào dịp Đại Hội Du Thuyền Alaska. Thấm thoát mà đã trên 10 năm. Miếng đất của anh nằm cuối con đường vào một khu Mobile Home. Ngang qua những dãy nhà tiền chế nhỏ nhắn xinh xinh. Chúng ta sẽ không thể tưởng được ở cuối con đường lại có một khu vườn cây xanh bóng mát, trái nặng trĩu cành. Một ông già da dẻ hồng hào, đôi tay rắn chắc đang lúi húi chăm sóc cây cảnh. Mắt sáng ngời như có tia lửa. Anh Long nhoen miệng cười chào đón chúng tôi. Phút chốc tôi như tìm lại được quê hương cây trái Bình Dương của thời quá khứ. Nhân xoài ổi cam quýt bưởi mận kề cận xanh mát. Có cả Thanh Long đặc sản của vùng Phan Thiết. Cầm cái đĩa trên có những miếng thanh long vừa mới hái vườn sau, anh Long tươi cười cho biết: Đại hội kỳ này tất cả 475 bạn đạo sẽ nhận được một người một trái thanh long. Tôi chưa thử miếng thanh long ruột trắng hạt đen. Chỉ nghe anh Long nói mà tắc lòng đã ngọt ngào vị ngọt như đang thưởng thức món khoai lang lùi tro nóng. Phước đức cho những người nhân hậu, thích phục vụ và được phục vụ như anh chị Long và Cô con gái Mỹ Quyên.

Thăm anh Long Trần xong tôi đến viếng anh Long Nguyễn. Vô Vi nhiều rỗng quá. Rỗng nào cũng đặc biệt. Với vẻ thanh mảnh, ánh mắt hiền hoà, tôi không cần có quyền năng soi căn cũng có thể đoán ra tiền kiếp của anh. Không là Ông Sư trong chùa, ít ít cũng là học trò của chúng viện. Anh là một tu sinh tiền bối của Trụ Sở Cali. Năm nay Trụ Sở Xây Dựng phải sửa sang lại nên anh đã ra tạo dựng riêng cho mình một mái ấm. Vui hay buồn đây anh Long? Không sao. Nhớ lời Thầy, Vô Vi chỉ cần một chỗ ngồi nhắm mắt là đủ. Dù sao cũng xin chúc mừng ngôi nhà mới của anh.

Biết Chú Tám Thiên Tạo từ lâu nhưng lần đầu tiên được Em Tươi đưa đến thăm tư gia. Lại thêm một Lão Tướng của Vô Vi. Khoảng đất nhỏ nhắn trước sân nhà Chú Tám là một vườn thú tạo hình bằng cây kiểng. Thật lão luyện và tài hoa. Chủ nhân ngoài sự nuôi dưỡng đam mê còn có khả năng sáng tạo những tác phẩm độc đáo hiếm có. Nghề chơi của chú Tám đến nghệ nhân chắc cũng phải nghiêng mình. Còn hình ảnh nào thanh sạch an bình như những ngôi nhà Vô Vi. Phút chốc tôi cảm nhận mình như một làn gió. Bay tự do. Tôi xào xạc trong từng kẽ lá cành hoa. Nhuộm đắm mùi hương thiền. Dịu dặt dẫn đưa tâm thức tôi vào chốn bình yên. Cũng vào lúc này Chú Tám chỉ cho tôi xem sơ đồ sửa sang lại Trụ Sở sẽ tiến hành nay mai. Xin chúc mừng. Tất cả những người anh em Vô Vi đã thật sự sống, tu đúng như những gì mà Đức Tổ Sư, Đức Thầy truyền dạy. Thời gian cũng còn nhiều. Rất tiếc tôi không có duyên để gặp thêm những anh em khác. Xin hẹn lần sau nếu có dịp quay lại Nam Cali. Và nếu được... cho phép. Tôi sẽ được thêm nhiều duyên lành hội ngộ.

Đi lòng vòng khu Little Sài Gòn khiến nhớ Cabramatta của Úc Châu. Việt Nam nhỏ bé nhưng kiên cường. Dân tộc Việt Nam dù mang thân phận lưu vong vẫn thể hiện được nét văn hóa đặc sắc của nòi giống. Ước mong Vô Vi Việt Nam sẽ chung vai với các tôn giáo bạn. Gánh vác giúp đỡ phần nào những đau khổ của trần gian này.

Chủ nhật 16 chúng tôi đến thăm Trụ Sở Westminster. Tôi đến trễ chỉ dự được buổi thiền chung, không có dịp sinh hoạt Led với các bạn. Nơi đây tôi gặp được các bạn Việt Nam. Đã hơn nhiều năm gần trong gang tấc mà thấy như xa nghìn trùng. Lâu rồi kể từ dạo “ấy”, tôi vẫn về thăm Việt Nam nhưng không dám hớp mặt sinh hoạt như xưa. Tiếc thì có tiếc. Nhưng cũng hay cho tôi. Tôi học hoài cái bài “Cầm mồm lo tu” mà chưa thuộc. Ngay cả khi ngồi viết những dòng chữ này. Có phải là tôi cũng đang làm ngược lại lời Thầy giảng hay không?

Bạn đạo các nơi về dự Đại Hội hiện diện hôm đó chắc cũng gần 100 người. Nhìn các bà các chị trong bếp mồ hôi ngấn dài tôi nhớ Đại Hội Hùng Vĩ Giao Liên. Trước một tuần có lễ khánh thành Thiền Viện Nhân Hòa. Chúng tôi tề tựu nghiêm chỉnh trước cửa TV hân hoan chào đón Thầy. Trên xe bước xuống thay vì đi lên phòng thiền, Thầy đi thẳng vào nhà bếp. Các bà đang đỡ tay luống ca luống cuống. Thầy tươi cười: Tu vẫn còn phải ăn, còn ăn thì phải nhớ ơn nhà bếp. Hôm nay các bà cho bạn đạo ăn món gì...Thầy đi một vòng bắt tay vài người. Sau đó Thầy mới lên phòng thiền. Không dễ gì được Thầy “điểm danh”. Dù khen hay chê. Với tôi là lời nhắc nhở Thầy đưa ra cho tất cả. Không cần mũ áo xênh xang. Tay cầm nôi chảo cũng ngang với cầm mi-cờ-rô. Nhà bếp đèn cũng sáng rực. Màu sắc đa dạng. Hương vị ngọt ngào. Âm thanh không cần bất hai-phai. Đến giờ bảo đảm ai cũng phải “trình diện” đầy đủ. Không thiếu mặt nào. Tôi lúc nào cũng ủng hộ nhà bếp. Cho dù có ai phê tôi là thiếu tu chỉ lo ăn. Tôi vẫn y chang lập trường. Không phải là cuộc đời này quá “ngán” hay sao? Vào tu để tìm nguồn vui, hạnh phúc. Nghiêm chỉnh, nặng nề, trói buộc hình thức chỉ làm lỡ cuộc vui.

Tôi thật sự cảm động với những cái bắt tay mừng rỡ của những bạn lần đầu tiên gặp mặt. Cảm ơn những tình cảm mà các bạn đã dành cho tôi. Nam Cali có rất nhiều bạn trẻ. Thế hệ thứ nhì của Vô Vi. Nam Cali nói riêng, Mỹ Quốc nói chung. Các bạn được hưởng nhiều hồng ân của bề trên. Nhân sự phục vụ đông. Trẻ già chung sức. Phân chia công việc nhịp nhàng. Đời đã thành đạt mà đạo lại càng phát huy.

Sáng 17, chúng tôi lên thăm Thiền Viện Vĩ Kiên. Đây là lần thứ ba tôi đến Thiền Viện. Ký ức hai lần trước đã lu mờ khá nhiều. Lần gặp lại này cảm giác tôi như mới nguyên khôi. Có thể nói Vô Vi Nam Cali, phần vật chất hội đủ điều kiện để là một “Thánh Đường Vô Vi Việt Nam” trên toàn thế giới. Thầy cũng đã báo trước khi đặt tên Trụ Sở Xây Dựng mà không phải là Thiền Đường Nam Cali. Ngay đến cái tên Vĩ Kiên Thầy cũng dành cho Nam Cali. Tôi nghĩ vùng đất này đã sẵn có tiền duyên với Vô Vi Việt Nam. Khác với Hai Không gần gũi thiên nhiên hoang dã, Vĩ Kiên dù nằm cao trên núi nhưng rất gần với khu dân cư. Trước cửa Thiền Viện có một “cái giếng Trời” nước ngọt mát lạnh. Nước được dẫn ra từ một cái vòi. Khi tôi đến đã thấy các bạn vây quanh lấy nước tự do.

Thiền Viện được chăm sóc bởi 3 tu sinh. Cô Quý, Cô Bích và Cô Hạnh. Cô Quý là một trong những người có nhiều phúc duyên, đã được theo Thầy cho đến giờ phút cuối. Một ân phúc không phải tự nhiên mà có được. Cũng phải là “đại đệ tử”. Đã tu trì nghiêm ngặt. Hoặc đã từng “nợ” ân tình Thầy Trò hẳn bao nhiêu kiếp. Theo Thầy để vừa chăm sóc vừa học đạo. Mong mỗi một ngày rửa sạch tội tiên khiên. Bài học đương nhiên ở cấp cao. Tầm tầm cỡ tôi còn lâu mới với tới. Dù thế nào, tôi vẫn luôn biết ơn, quý trọng tất cả. Những bạn đã có công chăm sóc Thầy lúc thường hay lúc ốm đau. Tôi không làm được những điều đó nên tôi không được phép “ý kiến”. Cho dẫu có khi vì vô tình sơ sót hay thiếu hiểu biết để phải phạm sai lầm nghiêm trọng. Tôi vẫn nghĩ vì tình yêu thương Thầy mà ra. Có vấp ngã mới có cơ hội để đứng lên. Tôi đã từng vấp ngã. Và đã đứng lên. Tha thứ cho bạn, không phải vì tôi vĩ đại. Mà chỉ mong tôi sẽ nhận được sự tha thứ của thượng đế.

Cũng nơi đây tôi gặp được Bà Tám. Đã gần 10 năm kể từ lần gặp bên Úc. Bà Tám nhìn tôi một hồi như cố nhớ, rồi bà à lên một tiếng: Úc Châu phải hôn? Không biết tôi có mơ màng lắm cảm quá hôn. Sao tôi nhìn ra Thầy trong nhân dáng và ánh mắt của Bà Tám. Nhất là lúc ra về gặp Bà Tám ở bậc thang bên hông. Tôi ôm tay Bà trong hai tay mình. Con chào Bà Tám con về trước. Bà nhướn miệng cười nhìn tôi chăm chú... 1 giây, 2 giây, 3 giây...Tia nhìn của Bà lúc đó sao giống ánh nhìn của Thầy năm xưa đã nhìn tôi: Ngọc Sương Úc Châu đây mà. Hay lên sân khấu diễn kịch vui lắm. Cảm giác tôi lúc đó thật không biết dùng lời nào để diễn tả. Gần 10 năm với ngần tuổi đó, chỉ một vài lần thoáng qua sao lại có thể nhớ đúng như vậy.

Nhất là giọng nói. Đích thị là Thầy. Tôi lặng người trong thoáng chốc, cảm nhận được tình yêu thương của Thầy ban bố cho riêng tôi.

Sau khi đi thiền hành chúng tôi lên thiền chung trên lầu. Phòng thiền với kiếng Vô Vi thật lớn. Tất cả toát lên một vẻ trang nghiêm thanh tịnh. Bạn đạo trên 150 người đã được nghe Cô Mỹ Quyên, Hội Trưởng Nam Cali trình bày về việc thành lập và bảo quản thiền viện Vô Kiền. Thành lập năm 1986, sau khi đã sửa sang lại nhiều lần. Gần đây nhất là trước Đại Hội năm nay. Bạn đạo Nam Cali với sự trợ giúp công sức tiền của của bạn đạo khắp nơi trên thế giới. Thiền Viện mới làm được hàng rào tay vịn cho con đường thiền hành giúp sự an toàn cho bạn đạo. Mở rộng chỗ đậu xe mặt trước và hai bên hông. Thêm một chỗ đậu xe để tránh tuyết vào mùa đông. Làm thêm một lối ra đường chánh để bạn đạo khỏi phải quay đầu xe lại. Sửa sang lại giếng nước. Và cuối cùng là hoàn thành mặt bằng tam cấp và hình vẽ Logo cách đây đúng 3 tuần. Tôi thật lòng hoan hỷ chúc mừng bạn đạo Nam Cali đã phần nào hoàn thành được nhiệm vụ mà Thầy đã thương yêu giao phó.

Cũng giống như Thiền Viện Hai Không, mỗi chủ nhật đầu tháng các bạn dùi địa điểm về sinh hoạt thiền chung tại Thiền Viện. Viết đến đây tôi không khỏi chạnh lòng khi nghĩ đến Thiền Viện Úc Châu. Qua bao nhiêu khó khăn trắc trở về tài chánh, lòng người, đến nay Úc Châu vẫn chưa có một nơi chốn ổn định. Con đường còn mịt mù tăm tối trước mắt. Cả một tia chớp yếu ớt cuối tận đường hầm cũng không mong gì có được. Năm 2013 Úc Châu với cái tên Đại Hội là Bàn Bạc Khai Thông. Thầy nhấn nhủ mỗi người trong chúng ta phải tự Bàn Bạc để Khai Thông đường tu. Có hiểu mình thấu đáo mới mong hiểu được người. Dù sao Úc Châu cũng rất vui khi được đón tiếp các bạn, những tri âm cùng chung chí hướng.

Rời Thiền Viện các bạn đưa nhau ra biển. Sau đó được dự chung một bữa ăn. Tôi lúc nào cũng hài lòng về việc Ban Tổ Chức Đại Hội lo bữa ăn cho bạn đạo. Thấy không cần thiết nhưng thật quan trọng. Nhất là với những người dùng chay như chúng tôi. Ngon dở không sao. Chỉ cần sinh hoạt tan ra là có liền bữa ăn nóng hổi. Không phải chạy tất bật để kiếm cho được một quán cơm chay. Vừa mệt mà lại mất thời gian không hợp lý.

Từ già Thiền Viện trên xe về lại Cali, tôi nghĩ đến “ngày mai”. Ngày mai Đại Hội Chung Vui Hạnh Ngộ khai mạc. Ngày mai tôi sẽ tiếp tục hành trình tâm linh tìm về một bờ bến bình yên...Dứt khoát được không những đam mê ham muốn trần tục? Rũ bỏ được không những buộc ràng thế duyên? Ngay cả khi tôi đã chấp tay mật nguyện tu hành, tôi vẫn còn tranh cạnh từ lời nói của người. Tôi thích thú tìm tòi đường lối xây dựng cho anh em tôi được ...lên đỉnh. Mà quên chính tôi đang từ từ sa vào thung lũng của phê bình chỉ trích. Của ích kỷ hẹp hòi. Đóng hết những cánh cửa chọn lựa cho bạn và cả cho tôi. Tội nghiệp tôi quá. Không hiểu kịp để phá mê phá chấp thì có phải là tôi tu từ bấy lâu nay mà như không tu. Thầy hay dạy: Mang danh tu mà thiếu tu là như vậy. Rồi lại có lúc trong tôi bất chợt nổi lên tư tưởng: Sao tôi còn quần quanh mãi chốn này? Nhưng từ biệt đây rồi tôi sẽ đi về đâu? Tôi sẽ làm gì? Tôi còn nhớ được những gì của ngày hôm nay hay không?

Nắng nóng Cali kéo tôi về thực tại. Cali âm áp quanh năm nên cây trái sum sê trĩu cành. Bạn đạo Vô Vi Cali cũng thân thiện, hiếu khách, đãi ngộ chân tình như các em Bình Dương của tôi. Xin cảm ơn, cảm ơn nhiều lắm tất cả bạn đạo Cali mà tôi đã có duyên hội ngộ.

NGỌC SƯƠNG ÚC CHÂU kính bút.

ĐÓN CHÀO

Cảnh thế trần đời tâm hướng đạo
Duyên lành vi pháp thức đồng dao
Tự tu tự tiến khai chơn giác
Hội sáng nguồn quê luôn đón chào.
Cà Mau, 23/12/2102
Văn Phong

CHỦ THỂ

Lục tự di đà niệm chủ thể
Âm ngân vang vắng giải trần mê
Soi hồn củng cố thân kinh hệ
Thường chuyển pháp luân thiên giác kê.
Ngày tháng nguyện lành khai pháp tuệ
Phá mê phá chấp tự bình phê
Tình thương bi thể gieo trình tiến
Thể tri tương quan thần thức về.
Cà Mau, 24/12/2012
Văn Phong

Én Trắng Vụt Bay

Én Trắng vụt bay lia khỏi phòng,
Không lời từ-giã, thoát về không.
Đêm nay trời lại sao băng-giá ?
Ai thét gào trong tiếng gió đông...

Én Trắng không chờ vui đón xuân,
Tung bay thanh-nhẹ thoát trầm-luân.
Xuân sang thôi thế không còn Én :
Biết gặp nơi nào bóng Én thân ?!

Én Trắng bay đi rất lặng thầm,
Như lời Thơ viết của ai ngâm...
Én bay cao khỏi trần-gian mộng
Về chốn Đào-Nguyên mãi kiếm tâm.

Toulouse, ngày 15-12-2012.

Quý thương,
Trịnh Quang Thắng.